

ügyvéd háta megett oly módon egyeznek ki, hogy a költségek viseléséről vagy egyáltalában nem gondoskodnak, vagy azokat felperes a pusztá tőke, vagy egyezségi összeg felvétele mellett magára vállalja ugyan, de ügyvédjének még sem fizeti meg; így azután utóbbi vagy az ellenfelet végrehajtani, vagy kifejezett elengedés esetében, saját ügyfelét perelni kénytelen.

Dr. Wagner György.

Költség-megállapítás. A peres díjszabás aranyskálája annakidején általában megnyugvást keltett. A mechanikus és sablonos munkát a mechanikus díjszabás alkalmazása nagyjában honorálja is. Az ügyvéd igazi munkája azonban az érdemleges pervitelben mutatkozik. Ez a munka pedig — a par excellence szellemi, jogászai tevékenység — a díjmegállapításnál rendszerint figyelembe nem jön. Egyes bírák még valamennyi tárgyalás munkadíját sem állapítják meg, úgy, hogy három-négy tárgyalás után a költség nem több, mint egy hasonló substrátumu perben mulasztási ítélettel közölt költség. Olyan díjmegállapítás pedig, mely az átlagos munkát meghaladó komolyabb, szövevényesebb jogi munkát honorálná, ritka mint a fehér holló. Pedig a skála csak elhatárolás lefelé, de nem zárja ki, sőt megköveteli az ügyvédi munka esetenként való felértékelését.

A helyes díjmegállapításnak gazdasági előnyein tulmenő, az ügyvédség fejlődését irányító hatása volna. Bár ha úgy véljük, hogy kenyérkérdésről van szó, akkor sem kelthet megütközést, sőt tiszteletet érdemlő az a törekvés, hogy ezt a kérdést becsületos munkával, készütséggünk kimélyítésével kívánjuk megoldani. Ezen felül azonban minél tökéletesebben találja meg a munka a maga gazdasági értékelését, annál inkább fejtheti ki az ügyvéd tudását és energiáját abban az irányban, amely hivatásának eszmei és etikai tartalmat biztosít. Így válik a díjmegállapítás kérdése az ügyvédség fejlődését irányító közérdekű problémává. Biróságainkon mulik, hogy ez a probléma egészséges megoldásra találjon. *V. J.*

Ügyvédi költség felemelése. Panaszoltuk 2. számunkban, hogy az ügyvédi költségeknek a felsőbiróságok előbbi emelését a Kuria meglehetősen mostohán kezeli. Most megint olvashatunk egy megértőbb határozatot. A P. VII. 5562/924. sz. határozat főlemeli felperesi ügyvéd elsőbirósági díjait, de itt is csak inter caetera érv a korona időközi romlása és ugyanaz a határozat a felelbezési költségeket nem emeli, bár igaz, hogy a felelbezési ítélet óta (1924. július 4.) a korona értéke stabil.